FINANSTILSYNET

Pensionskassen for Sygeplejersker og Lægesekretærer
Att.: Bestyrelsen og direktionen

Dette brev er sendt med digital post til pensionskassens cvr. nr. 71971511

Brevet er sendt i kopi til den ansvarshavende aktuar.

Finanstilsynet
Den 5. oktober 2026
26-010806
IMPE

Strandgade 29
1401 København K
Tlf.nr.: 33 55 82 82
CVR-nr.: 10 59 81 84
finanstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

Påbud vedr. fordeling af resultater i forhold til renteelementet

Afgørelse

Finanstilsynet påbyder pensionskassen at træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til, at virksomheden drives betryggende, jf. § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., og som sikrer, at den løbende fordeling af de investeringsmæssige resultater og tabsdækning er betryggende og rimelig over for den enkelte forsikringstager, jf. § 30, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed (LFV). Med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende, påbyder Finanstilsynet tillige pensionskassen at beslutte nærmere principper for, hvornår og hvordan urimelig omfordeling i praksis skal imødegås, jf. § 95, stk. 1, nr. 1 og 3, i LFV, jf. § 30, stk. 6, i LFV, jf. § 259 i LFV **(Påbud)**.

Pensionskassen skal opfylde påbuddet senest den 1. april 2027. Dokumentation for opfyldelse af påbuddet skal sendes til Finanstilsynet senest den 1. april 2027.

Observation

Pensionskassen gør brug af den samme investeringsstrategi for alle medlemmer, uanset ordningens grundlagsrente og øvrige karakteristika. De vægtede grundlagsrenter på policerne i pensionskassens bestand spænder fra 4,25 pct. til -1 pct. Den laveste grundlagsrente på -1 pct. er betinget garanteret.

Pensionskassen har valgt ikke at følge kontributionsbekendtgørelsens gruppeinddeling, og har i stedet valgt, at der kun er én gruppe. Risiko måles og tages dermed samlet på tværs af alle grundlag og alle typer af garanti.

Variationen i vægtet grundlagsrente betyder, at ordningerne har forskellig tabsabsorberingsevne. Det skyldes, at hensættelsen for medlemmer

med lav garanti for en stor dels vedkommende udgøres af individuelt bonuspotentiale (IB), dvs. midler, hvis fremtidige afkast kan generere bonusydelser, som ikke er garanterede, og som derfor kan bortfalde. Disse midler giver mulighed for at absorbere tab ved beregningen af solvenskapitalkravet.

Pensionskassens strategi er, at alle medlemmer får samme kontorente, da de befinder sig i én gruppe med fælles kollektivt bonuspotentiale (KB). Dette gælder uanset, om et medlem har en kontrakt med en lav (betinget) garanti og en stor tabsabsorberingsevne eller en høj garanti med en lav tabsabsorberingsevne. Alle medlemmer får således i udgangspunktet samme relative andel af et positivt resultat, uanset garantiniveau og tabsabsorberingsevne. Pensionskassen har på trods heraf en forholdsvis risikovillig investeringsstrategi, der ikke er konsistent med den begrænsede tabsabsorberingsevne for dele af bestanden.

Størrelsen af forskellene i tabsabsorberingsevnen i bestanden kan illustreres gennem en opdeling i grupper ud fra de enkelte medlemmers sammenvægtede grundlagsrenter pr. ultimo 2023:

[...]

Den største gruppe er gruppen med en grundlagsrente fra -0,5 pct. til 0 pct, hvor hensættelserne udgør lige over halvdelen af de samlede hensættelser. En mere detaljeret beskrivelse af bestanden kan ses i Bilag 1.

Eventuelle negative realiserede resultater absorberes samlet for alle grupper i det fælles kollektive bonuspotentiale og derefter i summen af gruppernes individuelle bonuspotentialer. Det samlede kollektive bonuspotentiale er opgjort til ca. [...].

Ved tab, som overstiger det kollektive bonuspotentiale, vil et medlem med lav (betinget) grundlagsrente absorbere en relativt større andel af et tab. Det skyldes, at vedkommendes kontrakt har en større individuelt bonuspotentiale, som kan absorbere tab, end der vil gælde for et medlem med en høj ubetinget garanti, som ikke har nogen nævneværdig tabsabsorberingsevne ud over dette medlems andel af det kollektive bonuspotentiale.

Udnyttelsen af hensættelsernes tabsabsorberingsevne ved beregningen af solvenskapitalkravet (SCR) fremgår af årlige indberetninger til Finanstilsynet. Fra årsberetningen for 2023 ses følgende:

2023	SCR-netto (efter tabs-absorbe-ring)	SCR-brutto (før tabs-absorbe-ring)	Tabsab-sorbe-ring	Hensættelsernes tabsabsorberende evne
mio. kr.	[...]	[...]	[...]	[...]

Det ses heraf, at hensættelsernes tabsabsorberende evne er større end den faktiske tabsabsorbering. Det medfører, at pensionskassens hensættelser stort set ikke bidrager til pensionskassens SCR (hensættelsernes bidrag til SCR udgør [...] af SCR).

Hensættelsernes tabsabsorberingsevne er en afgørende parameter for at definere risikoevnen dvs. hvor meget risiko, ordningerne kan påtage sig ved en given risikoappetit for egenkapitalen eller en given risiko for nedsættelse af den del af ydelserne som udgøres af bonus.

Pensionskassen har oplyst, at risikoen for omfordeling overvåges gennem det såkaldte afkastkrav, som er et egenudviklet styringsværktøj. For medlemmer med tegningsrenter, der ligger over den aktuelle tegningsrente, benyttes bonus endvidere til at styrke grundlaget, dvs. købe de samme ydelser på et mere betryggende grundlag, hvor præmien for de samme ydelser er højere. Det betyder, at den sammenvægtede tegningsrente falder over tid, og nærmer sig det niveau, som størstedelen af medlemmerne er tegnet ind på eller har valgt om til.

Pensionskassen oplyser desuden, at effekten på medlemmernes ydelser ved et yderligtgående tilfælde, f.eks. et meget negativt markedsafkast, er reguleret i § 25, stk. 3, i pensionskassens vedtægter, hvoraf det fremgår, at "underskud, der ikke kan dækkes af pensionskassens reserver, medfører nedsættelse af pensionerne".

Høring

Dette udkast til afgørelse er den 14. august 2026 sendt i høring hos selskabet med høringsfrist den 20. august 2026.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i afgørelsen.

Herunder er pensionskassens høringssvar opsummeret sammen med Finanstilsynets bemærkninger.

1. Pensionskassen er forankret i den danske model og har aftalt en solidarisk forretningsmodel. De påtænkte påbud og påtaler inddrager ikke i tilstrækkeligt omfang Pensionskassens forretningsmodel.

Finanstilsynet har forståelse for pensionskassens forhold. Finanstilsynet kan dog ikke tilsidesætte tilsynet med lovgivningens krav om, at den enkelte skal modtage ydelser i overensstemmelse med, hvordan den enkelte har bidraget hertil. Pensionskassen har større frihedsgrader i forhold til, hvordan dette konkret sikres end de kommercielle virksomheder. Dette respekterer afgørelsen fuldt ud.

2. Fordelingen af resultater sker efter principper, der er betryggende og rimelige.

Finanstilsynet tager ikke tilstrækkeligt højde for den metodefrihed, som kontributionsbekendtgørelsen og lovgivningen giver mulighed for, idet:

- Finanstilsynet synes at lægge til grund, at kontributionsbekendtgørelsens standardmodel er normgivende, selvom lovgivningen netop åbner for fravigelse gennem aftale.
- Finanstilsynet ser bort fra, at det er den faktiske rimelighed i fordelingen, vurderet over en årrække og ikke antallet af kontributionsgrupper, der er det centrale vurderingskriterium.
- Finanstilsynet lægger op til en ensartethed i metodevalg, som reelt underminerer den aftalefrihed, der er forudsat i både kontributionsbekendtgørelsen og lovgivningen, og som netop er baseret på, at opdeling i kontributionsgrupper efter bekendtgørelsen ikke er en optimal løsning i alle typer af pensionskasser.
- Det fremstår uklart, hvordan Finanstilsynet konkret har vurderet, om Pensionskassernes model sikrer en rimelig og gennemsigtig fordeling, som tilgodeser medlemmernes fælles interesser.

Finanstilsynet er enig i, at kontributionsbekendtgørelsen giver mulighed for at fravige de krav der gælder om gruppeinddeling, som ellers følger af bekendtgørelsens § 3. Muligheden for at fravige kravene gælder, hvis en anden gruppe-inddeling følger af kollektiv overenskomst.

Det er ikke hensigten med afgørelsen af kræve en gruppeinddeling svarende til kravene i kontributionsbekendtgørelsen. Vurderingen er, at den nuværende konstruktion giver anledning til urimelig omfordeling i situationer, hvor det kollektive bonuspotentiale er opbrugt. Derfor er der behov for at foranstaltninger for at forhindre dette. I vurderingen har Finanstilsynet foretaget en opdeling i fire grupper for at illustrere, hvordan omfordelingen sker. Dette er ikke et udtryk for, at afgørelsen foreskriver denne gruppeopdeling.

Finanstilsynets illustration viser derimod tydeligt, at det ikke er tilstrækkeligt sikkert, at der vil ske en rimelig fordeling over en årrække.

Finanstilsynet kan ikke tilsidesætte tilsynet med lovgivningens krav om, at der skal ske en rimelig fordeling af de investeringsmæssige resultater

til den enkelte forsikringstager. Fordelingen af resultater sker efter principper, der er betryggende og rimelige.

3. Finanstilsynet har tidligere ført tilsyn uden at reagere. Pensionskasserne bestrider det synspunkt, at opgørelsesmetoden medfører en ændret risiko for en urimelig fordeling, og Pensionskasserne bemærker i den forbindelse, at reglerne om rimelig fordeling er uændrede.

Med den ændrede opgørelsesmetode, dvs. overgang til cash-flow baseret opgørelse af markedsværdien af de fremtidige forsikringsforpligtelser, er det blevet mere tydeligt og kvantificeret, hvori omfordelingen består i et tabsgivende scenarie. Finanstilsynet er enig i, at reglerne om rimelighed i loven er uændrede.

4. Frist for efterlevelse. Pensionskassen anmoder om, at den af Finanstilsynets påtænkte frist for efterlevelse af påbuddene genovervejes under hensyntagen til de konkrete omstændigheder, herunder påbuddets kompleksitet, sammenhængen til en række yderligere påbud vedrørende Pensionskassens forretningsmodel.

Finanstilsynet vil ved fastsættelsen af fristen for efterlevelse af påbuddet tage hensyn til kompleksiteten forbundet med efterlevelsen af påbuddet gennem dialog med virksomheden.

Under sagens afsluttende behandling har Finanstilsynet bedt om pensionskassens oversigt over mitigerende tiltag og handlemuligheder. Finanstilsynet har modtaget oversigten og har vurderet, at oversigten ikke skal have konsekvenser for afgørelsen.

Retligt grundlag

§ 29, stk. 1, nr. 3, i Lov om forsikringsvirksomhed (LFV), at det tekniske grundlag m.v. for livforsikringsvirksomhed skal indeholde angivelse af bl.a.:

> *"Regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne".*

§ 30, stk. 1, i LFV fastsætter, at:

> *"De forhold, der er angivet efter § 29, stk. 1, nr. 1-5, skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne."*

§ 30, stk. 2, i LFV fastsætter, at:

> *"De anmeldte regler for beregning og fordeling af realiseret resultat, jf. § 29, stk. 1, nr. 3, skal være præcise og klare og skal føre til en rimelig fordeling."*

I lovbemærkninger til LFV står bl.a. følgende om § 30, stk. 2:

> *"Fordelingen af selskabets realiserede resultat skal endvidere være rimelig i forhold til de berettigede parter. Hermed fastslås, at udgangspunktet for fordelingen af det realiserede resultat er det såkaldte kontributionsprincip, hvorefter det realiserede resultat fordeles blandt de berettigede parter efter de forhold, hvori de har bidraget til overskudsdannelsen. Den del af selskabets realiserede resultat, der herefter tilfalder forsikringstagerne (bonus), skal frigives på rimelig vis under forsikringsaftalens løbetid.*
>
> *For så vidt angår den del af overskuddet, der fordeles mellem de efter aftalerne bonusberettigede forsikringer, vil en rimelig fordeling af det realiserede resultat efter kontributionsprincippet være, at der tilstræbes en fordeling i forhold til, hvorledes resultatet er opstået. Fordelingen skal således afspejle det forhold, hvorefter der er bidraget til overskudsdannelsen. Ved vurderingen heraf tages der i fornødent omfang hensyn til forsikringernes forskellige karakteristika med hensyn til risiko, omkostninger og forrentning."*

Det følger af § 95, stk. 1, nr. 1 og 3, i LFV, at bestyrelsen med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende, skal

> *"1 fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden skal udføre,*
>
> *2)…*
>
> *3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil under hensyntagen til samspillet mellem disse, og*
>
> *4)…"*

Bestyrelsen henholdsvis direktionen i pensionskassen skal træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til, at virksomheden drives betryggende, jf. § 2, stk. 1 i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen). Hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige, vil bl.a. afhænge af virksomhedens forretningsmodel, herunder arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, i ledelsesbekendtgørelsen.

Ifølge § 139, stk. 3, i LFV skal den ansvarshavende aktuar bl.a. påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 29, til enhver tid er i overensstemmelse med de krav, der er nævnt i § 30, stk. 1-6.

I bilag 1, pkt. 3.7, til bekendtgørelse om ansvarshavende aktuar, uddybes det bl.a., at den ansvarshavende aktuar løbende skal redegøre for, at der ikke er sket omfordeling af betydelig økonomisk størrelse mellem forsikringstagerne, herunder mellem generationer, ud over hvad der følger af risikodækningerne. Aktuaren skal inkludere alle væsentlige konklusioner fra denne redegørelse, som har betydning for regnskabsaflæggelsen, i den ansvarshavende aktuars aktuarrapport til bestyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 2.

Vurdering

Fortolkning af kontributionsprincippet

Finanstilsynet vurderer, at en rentegruppe skal tage hensyn til tegningsrenterne ved fordelingen af resultaterne. I modsat fald vil der forekomme systematisk omfordeling fra grundlag med lav rente og høj risikoevne til ordninger med høj rente og lav risikoevne.

Finanstilsynet lægger vægt på, at en forudsætning for at sikre rimelighed er, at fordelingen sker i overensstemmelse med, hvordan det enkelte medlem via sit grundlag har bidraget til resultatet.

Fordeling af risiko- og tabsabsorberingsevne i bestanden

Finanstilsynet vurderer, at tabsabsorberingsevnen kan anvendes som en indikator for, hvor homogen en bestand er. Tabsabsorberingsevnen, og dermed også risikoevnen, er med til at bestemme bestandens investeringsstrategi, som har betydning for det forventede fremtidige afkast. En bestand med høj tabsabsorberingsevne kan tåle store udsving og dermed have en risikofyldt investeringsstrategi med et højt forventet afkast.

Finanstilsynet bemærker, at det er almindelig praksis, at opdelingen i rentegrupper ikke tager højde for alder, selvom forskellige aldre har forskellig risikoevne. Derved opnår medlemmer med samme kontraktmæssige udgangspunkt en vis grad af kollektivitet, og dermed accepteret omfordeling, inden for rentegruppen. Dette er derfor en produktegenskab ved traditionel gennemsnitsrente.

På baggrund af, at tabsabsorberingsevnen anvendes som indikator for homogenitet, opdeler Finanstilsynet pensionskassens bestand i fire større grupper, som har forskellige karakteristika med hensyn til risiko- og tabsabsorberingsevne. Opdelingen er foretaget for at illustrere, hvordan omfordeling i bestanden sker.

1. Policer, der har en vægtet grundlagsrente mellem 1,5 pct. og 4,25 pct., er karakteriseret ved en begrænset risikoevne. Det skyldes, at policerne i dette interval stort set kun bidrager med deres respektive andel af det kollektive bonuspotentiale til tabsabsorberingsevnen. Policernes individuelle bonuspotentiale er tæt på 0.
2. Policer, der har en vægtet grundlagsrente mellem 0,5 pct. og 1,5 pct., er karakteriseret ved et vist niveau af individuelt bonuspotentiale, som bidrager til tabsabsorberingsevnen. Finanstilsynet vurderer, at denne gruppe i det store hele kan dække sit eget bidrag til solvenskapitalkravet via sin egen andel af den samlede tabsabsorberingsevne. Gruppen kan derfor i det store hele siges at være neutral over for den samlede risikoevne i bestanden. Denne gruppe udelades derfor i den følgende analyse.
3. Policer, der har en vægtet grundlagsrente mellem -0,5 pct. og 0,5 pct., er karakteriseret ved, at de leverer det største bidrag til risikoevnen. Gruppens samlede tabsabsorberende midler kan tåle et markant tab og efterfølgende stadig have en del individuelt bonuspotentiale.
4. Policer, der har en vægtet grundlagsrente mellem -1 pct. og -0,5 pct., er karakteriseret ved at have en meget høj tabsabsorberingsevne. Pga. betingelsen på renten er det vurderingen, at det er muligt at opretholde den høje tabsabsorberingsevne uanset udviklingen. Relativt er der dog få midler i denne gruppe, og Finanstilsynet vælger derfor at se bort fra denne gruppe i den følgende analyse.

En mere detaljeret beskrivelse af grupperne kan ses i Bilag 2. Gruppe 1 med vægtede grundlagsrenter i intervallet fra 1,5 pct. til 4,25 pct. har hensættelser på [...]. svarende til [...] pct. af bestandens samlede hensættelser. Medlemmernes tabsabsorberende buffere i form af kollektivt bonuspotentiale udgør [...] pct. af gruppens hensættelser. For gruppen gælder det, at de allerede indbetalte og forrentede midler på depoterne er mindre end den regnskabsmæssige opgørelse af nutidsværdien af de garanterede udbetalinger på policerne fratrukket værdien af eventuelle præmieindbetalinger. Det medfører, at gruppen ikke har individuelt bonuspotentiale.

I denne gruppe er der altså ikke opsparet tilstrækkelige midler på medlemmernes depoter i forhold til den regnskabsmæssige værdi af kontrakternes garanterede ind- og udbetalinger. Gruppens merhensættelser, også kaldet akkumuleret værdiregulering (AKV), udgør [...] pct. af bestandens samlede merhensættelser. Hvis der ikke var behov for AKV i gruppen ville det kollektive bonuspotentiale være [...] større.

Gruppe 3 med vægtede grundlagsrenter i intervallet fra -0,5 pct. til 0,5 pct. har hensættelser på [...] svarende til [...] pct. af bestandens samlede hensættelser. Medlemmernes tabsabsorberende buffere i form af

individuelt og kollektivt bonuspotentiale udgør [...] pct. af gruppens hensættelser. Finanstilsynet vurderer, at det er denne gruppe som i væsentlig grad bidrager til pensionskassens samlede risikoevne.

Pensionskassens udgangspunkt er, at der sker samlet tabsabsorbering for alle medlemmer uanset sammenvægtet grundlagsrente. Tabsabsorberingen sker først ved at dække tab med det fælles kollektive bonuspotentiale. Yderligere tab dækkes af de individuelle bonuspotentialer.

Den samlede tabsabsorbering i SCR-beregningen er [...], hvilket stort set svarer til hensættelsernes bidrag til brutto-SCR.

På grund af de væsentlige forskelle i bestandens grundlagsrenter og former for garantier (ubetinget og betinget), så vil det altid være medlemmerne med de lave (betinget) garanterede grundlag, som relativt set bidrager mest og understøtter opretholdelsen af tabsabsorberingsevnen. Disse medlemmer giver det væsentligste bidrag til risikoevnen uanset udviklingen i de økonomiske forhold i øvrigt.

I et mildere scenarie end det der ligger bag SCR-beregningen, hvor bestandens aktiver falder i værdi med [...] svarende til et fald på [...] pct. af investeringsaktiverne, vil bestandens samlede kollektive bonuspotentiale være brugt til at dække tabet. Ethvert tab derudover vil således påvirke de individuelle bonuspotentialer, hvor det som beskrevet ovenfor primært er medlemmerne i gruppe 3, der vil dække tab. Investeringsaktiverne består bl.a. af ca. 50 procent aktier, ca. 20 pct. erhvervsobligationer og 15 pct. statsobligationer. Med en sådan fordeling er et fald på 12 procent stort, men ikke urealistisk.

Det er Finanstilsynets vurdering, at der ikke findes situationer, hvor det er tilfældet, at de medlemmer, der har høje garantier, bidrager til risikoevnen til fordel for de øvrige medlemmer med lave og betinget garanterede grundlag.

Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at der sker et systematisk udlån af tabsabsorberingsevne og dermed risikoevne fra de lave og betinget garanterede grundlag til de høje garanterede grundlag. Pensionskassens tilgang indebærer dermed en systematisk og urimelig omfordeling af de investeringsmæssige resultater, som skabes.

Pensionskassens nytegningsgrundlag, som er betinget garanteret og derfor kan nedsættes, hvis forudsætningerne brister, øger den systematiske omfordeling, fordi denne gruppe af medlemmers risikoevne kan genoprettes efter tab gennem en ændring af tegningsgrundlaget.

Gruppen af medlemmer med lav grundlagsrente og betinget garanterede grundlag bidrager relativt set med størst tabsabsorberingsevne og

bidrager dermed med risikoevne til den samlede gruppe. Denne gruppe af medlemmer får ikke en depotrente, som modsvarer den risiko, som denne gruppe af medlemmer tager.

Gruppen af medlemmer med lav grundlagsrente og betinget garanterede grundlag skal tage tab i et omfang, der overstiger deres andel af disse tab. Det er denne gruppes individuelle bonuspotentialer, der i høj grad giver anledning til tabsabsorbering i hensættelserne. Det betyder reelt, at der i dårlige scenarier udlånes midler fra disse medlemmer til medlemmer med høje garanterede grundlag, for at opretholde disse grundlag. Gruppens egne grundlag har lave grundlagsrenter, og deres ydelser beror i høj grad på den løbende indtjening af bonus. Idet bonus er ugaranterede ydelser, kan bonusydelser sættes ned, når de økonomiske forhold i den samlede gruppe ikke er tilstrækkelig til at udbetale bonus i det omfang, som i udgangspunktet er forventet og meldt ud, f.eks. i prognoser.

Idet pensionskassen har samlet alle former for grundlag i samme gruppe, vil ordninger med høje garantier, som er kapitalbelastende, ikke få deres kapitalbehov dækket af SCR (basiskapital), men vil får deres kapitalbehov dækket af tabsabsorberingsevnen hos medlemmer med lave og betinget garanterede grundlag. Der er ingen mulighed for at medlemmerne bytter grundlag indbyrdes, så medlemmerne med lave og betinget garanterede grundlag får aldrig behov for en lignende understøttelse. Den tabsabsorbering, som SCR-beregningen er baseret på, udtrykker derfor en fremtidig omfordeling.

Det er i øvrigt almindelig praksis blandt arbejdsmarkedspensionskasserne, at de opdeler i grupper efter tegningsgrundlaget eller vægtede grundlagsrenter for herved at sikre homogenitet i grupperne og rimelig fordeling.

Pensionskassens tiltag

Finanstilsynet konstaterer, at pensionskassen løbende overvåger, at det såkaldte afkastkrav er overholdt. Opgørelsen af afkastkravet angår alene, hvilken konstant rente, der mindst skal til, for at de udmeldte ydelser kan honoreres. Finanstilsynet vurderer, at der er tale om en overvågning af, om resultaterne fordeles på en måde som står mål med den risiko, som den enkelte har bidraget med, dvs. om fordelingen af tab og gevinst er rimelig. Overvågningen forholder sig ikke til fordeling af resultat og rimelighed i scenarier med tab, hvor det enkelte medlems bidrag til tabsabsorberingen vil afhænge af hvilket af de forskellige underliggende tegningsgrundlag medlemmet har. Finanstilsynet vurderer derfor, at overvågningen af afkastkravet ikke sikrer et tilstrækkeligt udgangspunkt for at overvåge risikoen for omfordeling medlemmerne imellem.

Pensionskassens bonusstrategi indebærer, at medlemmer med relativt høje grundlag benytter bonus til at betale for udgiften ved at omtegne ydelserne til et lavere grundlag. Derved sænkes den vægtede grundlagsrente løbende i bestanden og forskellene mellem kontrakternes tegningsforhold mindskes derved over tid. Indtil alle medlemmer er på samme grundlag, vil der dog ske omfordeling i forhold til risikotagning og fordeling af resultater. Finanstilsynet vurderer, at dette element i bonusstrategien ikke udgør en egentlig styring af risikoen for omfordeling, men et mål, der arbejdes hen mod.

Finanstilsynet vurderer, at pensionskassens vedtægtsbestemte regel om, at *"underskud, der ikke kan dækkes af pensionskassens reserver, medfører nedsættelse af pensionerne",* ikke er formuleret eller rammesat på en måde, så reglen kan fungere som et værn mod urimelig omfordeling i forhold til den beskrevne risiko. Det skyldes, at medlemmerne ikke bidrager forholdsmæssigt til de reserver, som er tilgængelige for tabsabsorbering. I tilfælde af at de tabsabsorberende reserver er udnyttet fuldt ud, vil det være afgørende hvordan de resterende midler tænkes fordelt mellem medlemmerne så en ny ydelse kan fastlægges. Det er således uklart, hvordan reglen sikrer mod urimelig omfordeling. Endvidere har der ikke været eksempler på, at den vedtægtsbestemte regel har været anvendt.

Opsamling på ovenstående vurdering

Det følger af LFV, §§ 29 og 30, at fordelingen af resultater altid skal være rimelige og betryggende over for den enkelte forsikringstager.

Finanstilsynet vurderer, at i tabssituationer, hvor det kollektive bonuspotentiale ikke er tilstrækkeligt til at dække tabene, vil pensionskassens tilgang med én fælles gruppe ikke give anledning til en rimelig fordeling af tabene.

Finanstilsynet vurderer, at en retvisende model for opgørelsen af hensættelser til solvens skal sikre, at lovgivningens krav om rimelighed er opfyldt i alle scenarier.

Det er derudover Finanstilsynets vurdering, at pensionskassens nuværende overvågning og mulige tiltag, ikke foreligger i en form, der har karakter af rammer eller styring, der kan sikre mod urimelig omfordeling. Ligeledes fastsætter pensionskassen ikke rammer for hvor meget omfordeling, der accepteres som følge af at bestanden udgør én gruppe. Finanstilsynet vurderer således, at de nuværende værktøjer ikke indebærer en stillingtagen til hvor stor en risiko for urimelig omfordeling eller hvor meget egentlig omfordeling bestyrelsen accepterer.

Finanstilsynet vurderer derfor, at der er behov for, at pensionskassen på forhånd etablerer tilstrækkelige foranstaltninger i forhold til at sikre, at der ikke sker urimelig omfordeling i forsikringsbestanden, og fastsætter nærmere principper for, hvornår og hvordan urimelig omfordeling i praksis skal imødegås.

Finanstilsynet vurderer, at principperne kan have en direkte indflydelse på tabsabsorberingen i opgørelsen af solvenskapitalkravet og på pensionskassens solvensdækning.

Konklusion

Finanstilsynet påbyder pensionskassen at træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til, at virksomheden drives betryggende, jf. § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., og som sikrer, at den løbende fordeling af de investeringsmæssige resultater og tabsdækning er betryggende og rimelig over for den enkelte forsikringstager, jf. § 30, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed (LFV). Med henblik på at sikre, at virksomheden drives betryggende, påbyder Finanstilsynet tillige pensionskassen at beslutte nærmere principper for, hvornår og hvordan urimelig omfordeling i praksis skal imødegås, jf. § 95, stk. 1, nr. 1 og 3, i LFV, jf. § 30, stk. 6, i LFV, jf. § 259 i LFV **(Påbud)**.

Finanstilsynet bemærker, at den ansvarshavende aktuar i forlængelse heraf, skal påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 29 i LFV, til enhver tid er i overensstemmelse med lovgivningens krav om rimelighed, herunder også for så vidt angår de ovennævnte princippers anvendelse i de scenarier, som indgår i hensættelsesberegningen.

Klagevejledning

Finanstilsynets afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at den er modtaget. Det følger af § 309, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed. Klagen skal sendes pr. e-mail til ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnets sekretariat, Toldboden 2, 8800 Viborg.

Det er forbundet med et gebyr at klage til Erhvervsankenævnet. Yderligere information om klagegebyr og opsættende virkning kan findes på Erhvervsankenævnets hjemmeside, https://naevneneshus.dk/start-din-klage/erhvervsankenaevnet/, og i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet.

Offentliggørelse

Det følger af § 291, stk. 1, nr. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at reaktioner givet af Finanstilsynets bestyrelse overfor en virksomhed under tilsyn skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside sammen med virksomhedens navn.

Med venlig hilsen

Per Plougmand Bærtelsen

Underdirektør

Bilag 1: Beskrivelse af bestanden

Sammenvægtet grundlagsrente i pct.	RH	AKV	GY	IB	RM	KB	Hensættelse (GY+IB+RM+KB)	Samlet buffer (IB+KB)/hensættelse	Individuel buffer (IB)/hensættelse
4-4,25	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
3,5-4	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
3-3,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2,5-3	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2-2,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
1,5-2	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
1-1,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
0,5-1	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
0-0,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
-0,5; 0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
-1;-0,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
i alt	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**

Tabel 1. I tabellen angives retrospektive hensættelser (RH), akkumuleret værdiregulering (AKV), garanterede ydelser (GY), individuelle bonuspotentialer (IB), risikomargen (RM), kollektivt bonuspotentiale (KB), hensættelse, samlet buffer og individuel buffer. Midlerne er fordelt ud fra den sammenvægtede grundlagsrente. Alle tal er i mio. kr.

Bilag 2: Opdeling af hensættelserne ud fra tabsabsorberingsevne

	RH	*AKV*	*GY*	*IB*	*RM*	*KB*	*Hensættelse*	*Samlet buffer (IB+KB)/hensættelse*	*Individuel buffer (IB)/hensættelse*
1,5;4,25	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
0,5;1,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
-0,5;0,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
-1;-0,5	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
i alt	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**	**[...]**

Tabel 2. I tabellen angives retrospektive hensættelser (RH), akkumuleret værdiregulering (AKV), garanterede ydelser (GY), individuelle bonuspotentialer (IB), risikomargen (RM), kollektivt bonuspotentiale (KB), hensættelse, samlet buffer og individuel buffer. Midlerne er fordelt ud fra sammenvægtede grundlagsrente og niveauet af individuelt bonuspotentiale (IB). Alle tal er i mio. kr.